

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῇ 1 Ἀπριλίου 1953

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 78

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2360.

Περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων διὰ τὴν ἰσοσκελίσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν ἀνασυγκρότησιν.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς. ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἰσοσκελίσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ τοῦ 1952—53 καὶ πρὸς συνέχισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας λαμβάνονται τὰ κάτωθι μέτρα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν ὀντων ἡ ἀσκησάντων πάσης φύσεως ἐπιχειρήσιν (ἐμπορικὴν, βιομηχανικὴν, βιοτεχνικὴν, ναυτιλιακὴν, γεωργικὴν, αἰγιοτροφικὴν, πτηνοτροφικὴν, ἀλιευτικὴν, μεταλλευτικὴν, κλπ.) ἡ ἄλλης φύσεως ἐπάγγελμα ἐπιβάλλεται ἐφ' ἑκατὸς εἰσφορά. Ὡς βάσις διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς εἰσφορᾶς λαμβάνεται ἡ δανειακὴ ἐνίσχυσις τῆς ὁποίας ἔτυχον αἱ ἐπιχειρήσεις ἡ οἱ ἐπαγγελματίαι ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῆς Βοηθείας, ὑπολογίζεται δὲ ἡ εἰσφορά αὕτη κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα.

Κλιμακίον ποσοῦ δανείου εἰς δολάρια Η. Π. Α.	Συντελεστής εἰσφορᾶς ο/ο	Εἰσφορά κλιμακίου	Σύνολον εἰς \$	
			Δανείου	Εἰσφορᾶς
10.000	—	—	10.000	—
20.000	1.—	200	30.000	200
30.000	1.50	300	50.000	500
50.000	2.—	1.000	100.000	1.500
50.000	3.—	1.500	150.000	3.000
Περὶβάλλον	4.—	—	—	—

2. Ὡσαύτως ἐπιβάλλεται ἑκατὸς εἰσφορά ἐπὶ πάντων τῶν τυχόντων δανείων ἡ πιστώσεων εἰς δραχμὰς χορηγηθεισῶν παρὰ Τραπεζῶν, Ταμείων καὶ Ὁργανισμῶν ἐν γένει. Ὡς βάσις διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης λαμβάνεται ὁ μέσος ὅρος τῶν καθ' ἑκάστον μῆνα τοῦ ἔτους 1952 ὡς ἀπὸ τῶν ὁρίων χρεωστικῶν ὑπολοίπων παρὰ Τραπεζῶν, Ταμείων ἢ Ὁργανισμῶν, ἐξευρισκόμενος διὰ τῆς διακρίσεως τῶν ἀνωτάτων τούτων ὁρίων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 12. Εἰς τὸ οὕτω προκύπτον ποσὸν μέσου ὅρου ὑφαιρῶν τῆς 1952 παρὰ τῇ Τραπεζῇ κλπ., παρὰ τῇ ὁποίᾳ ὑφίσταται τὸ μεγαλύτερον ποσὸν ταύτης, προστίθενται καὶ τὰ ποσὰ τῶν κατὰ μέσον ὅρον δανείων ἡ πιστώσεων τῶν τυχόν ὑφαιρμένων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1952 παρ' ἄλλαις Τραπεzaίς,

Ταμείαις ἢ Ὁργανισμοῖς, τοῦ μέσου ὅρου τούτων ἐξευρισκόμενου κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω τρόπον.

Ἐκ τοῦ ὡς ἄνω λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν καδ' ἑκάστον μῆνα χρεωστικοῦ ὑπολοίπου ἀφαιρεῖται τὸ τυχὸν ὑπάρχον ἀντιστοίχως κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα πιστωτικὸν ὑπόλοιπον καταθέσεων ἢ ἄλλων οἰωνδήποτε πιστωτικῶν λογαριασμῶν τοῦ χρεώστου παρὰ τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ Τραπεζῇ κλπ., ἐφ' ὅσον τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο τοῦ μηνὸς ὑπερβαίνει τὰ 10.000.000 δραχμῶν.

Ἡ εἰσφορά αὕτη ὑπολογίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα:

Κλιμακίον ποσοῦ δανείου εἰς ἑκατομμύρια Δρχ.	Συντελεστής εἰσφορᾶς ο/ο	Εἰσφορά κλιμακίου	Σύνολον εἰς ἑκατομμύρια Δρχ.	
			Δανείου	Εἰσφορᾶς
250	—	—	250	—
250	1.—	2.5	500	2.5
500	1.5	7.5	1.000	10.—
1.000	2.—	20.—	2.000	30.—
3.000	3.—	90.—	5.000	120.—
ὑπερβάλλον	4.—	—	—	—

3. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους εἰσφορά εἰσπράττεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τῆς πρώτης καταβάλλομένης μέχρι καὶ τῆς 15 Ἀπριλίου, τῆς δευτέρας μέχρι καὶ τῆς 10 Μαΐου καὶ τῆς τρίτης μέχρι καὶ τῆς 10 Ἰουνίου 1953.

Ἡ εἰσπραξία ἐνεργεῖται διὰ τῶν Τραπεζῶν, Ταμείων ἢ Ὁργανισμῶν, οἵτινες ἐμεσολάβησαν ἢ ἐχορήγησαν τὰ δάνεια ἢ τὰς πιστώσεις.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ τῆς ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν, Ταμείων ἢ Ὁργανισμῶν χρεώσεως τῶν εἰς εἰσφορὰν ὑποχρέων, τὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς εἰσφορᾶς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τὰ τῆς καταβολῆς ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς τὰς Τραπεζὰς κλπ. τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

4. Τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσφορᾶς ἐξαιροῦνται οἱ συνεταιρισμοὶ οἱ μὴ ἀσχοῦντες κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν, τῆς δὲ κατὰ τὴν παράγραφον 2 εἰσφορᾶς ἐξαιροῦνται οἱ Ἀἵμοι καὶ αἱ Κοινότητες, τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου τὰ ἐπιχορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ τὰ σωματεῖα, τὰ φιλανθρωπικὰ καὶ ἐν γένει κοινωνικὰ ἱδρύματα καὶ οἱ συνεταιρισμοί, ἐφ' ὅσον δὲν ἰσχυροῦνται κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν.

5. Τὰ ποσοστὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσφορᾶς περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ προκειμένου περὶ δανείων ἢ πιστώσεων εἰς δραχμὰς χορηγηθεισῶν καὶ διατεθεισῶν δι' ἀγορὰν καὶ ἐξαγωγὴν ἐργασιῶν προϊόντων, εἰς τὸ ἐν τρίτον δὲ προκειμένου περὶ δανείων ἢ πιστώσεων εἰς δραχμὰς χορηγηθεισῶν καὶ διατεθεισῶν ἀποκλειστικῶς δι'

ἀγοράν καὶ ἐξαγωγήν ἐγχωρίων γεωργικῶν προϊόντων ἐπο-
δειῶν τοῦ ἔτους 1950 καὶ παλαιότερων.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθωμάτων τῶν παρατεταμένων, συμφωνῶν πρὸς τὰς καμινάδας περὶ ἐνοικιοστασίου διατάξεις, μισθώσεων ἀστικῶν ἀκινήτων τῶν μηνῶν Μαρτίου, Ἀπρι-
λίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου 1953, τῆς παρασχεθείσης διὰ τῆς
ὑπ' ἀριθ. 22303 τῆς 24 Φεβρουαρίου, 1953 κοινῆς ἀποφά-
σεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Δικαιοσύνης, ἐπιβάλλ-
εται ἔκτακτος ἐφ' ἁπαξ εἰσφορά, ὀριζομένη εἰς τὰ ἐξήκοντα
ἐκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς αὐξήσεως ταύτης.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσφορά ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ συνολ-
ικοῦ ποσοῦ τῆς κτωμένης αὐξήσεως ἐνοικίου, ἄνευ οὐδεμιᾶς
ἐκ τούτου ἐκπτώσεως δι' οἰονδήποτε αἰτίαν.

Ἄρθρον 4.

1. Ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς εἶναι
τὸ φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ὑπέχον ὑποχρέωσιν εἰς
τὸν φόρον τῆς Α' Κατηγορίας (εἰσδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν)
καὶ δικαιούμενον τῆς κατὰ τὴν ὥς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 22303)
1953 ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Δικαιοσύνης
αὐξήσεως ἐνοικίου.

Οἱ μὴ ὑποκαίμενοι εἰς τὸν φόρον Α' Κατηγορίας ὑπέχον
ὡσαύτως ὑποχρέωσιν πρὸς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τῆς κατὰ
τὸ προηγουμένον ἄρθρον εἰσφορᾶς, ἐξαιρέσει τοῦ Δημοσίου,
τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς καὶ τῶν ἀπασσαστομένων
λόγῳ τοῦ ποσοῦ τοῦ εἰσδηματοῦ τῆς οἰκοδομῆς, κατὰ τὸ ἐδά-
φιν δ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολο-
γίας καθαρῶν προσόδων, ὡς τοῦτο ἰσχύει τροποποιηθέν.

2. Ἡ δήλωσις τῆς εἰσφορᾶς δέον νὰ ὑποβληθῇ μέχρι καὶ
τῆς 20 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1953, ἡ δὲ καταβολὴ τοῦ πο-
σοῦ ταύτης γενήσεται εἰς τρεῖς ἰσᾶς δόσεις, ἐκ τῶν ὁποίων
ἡ πρώτη θίγεται καταβληθῇ σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δευτέρα μέχρι
καὶ τῆς 10 Μαΐου 1953 καὶ ἡ τρίτη μέχρι καὶ τῆς 10 Ἰου-
νίου 1953.

3. Ἡ δήλωσις καὶ ἡ καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς γίνεται πρὸς
τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τὸ ὅποιον εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὴν εἰσ-
πραξίν τοῦ φόρου Α' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος φορολογίας
καθαρῶν προσόδων.

4. Ἐν περιπτώσει μὴ δηλώσεως τῆς εἰσφορᾶς ὑπὸ τοῦ ὑπο-
χρέου, τὸ ποσὸν ταύτης προσδιορίζεται καὶ βεβαιούται ἀπ'
εὐθείας ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατὰ τὰ ὀρισθισθέντα
δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀρμόδιος
διὰ τὴν βεβαίωσιν ταύτην εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ὅστις
εἶναι ἀρμόδιος καὶ διὰ τὸν ὡς ἄνω φόρον Α' Κατηγορίας.

5. Τὰ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς ἀνω-
τέρω εἰσφορᾶς ὀρισθίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Οἰκονομικῶν. Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ
τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ὀρίζονται κατὰ εἰδικὸν τρόπον
τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς, εἰς τὰς
περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας μισθωτῆς εἶναι τὸ Δημόσιον,
Δῆμοι ἢ Κοινότητες.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν περιπτώσει μὴ δηλώσεως καὶ καταβολῆς τῆς κατὰ
τὰ ἀνωτέρω εἰσφορᾶς, οἱ ὑπόχρεοι εἰς ταύτην δὲν δικαιούται
τῆς παρασχεθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22303) 1953 ἀποφά-
σεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Δικαιοσύνης αὐξήσεως
τῶν ἐνοικίων, οἱ δὲ μισθωταὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ὀφείλου
νὰ ἀρνηθῶν τὴν καταβολὴν τῆς αὐξήσεως ταύτης, ὅχι μόνον
κατὰ τὸ τετραμήνιον διάστημα τῶν μηνῶν Μαρτίου, Ἀπριλίου
Μαΐου καὶ Ἰουνίου 1953, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ἐφεξῆς χρό-
νον, τοῦ Δημοσίου διατηρούντος ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ δι-
κώμα πρὸς εἰσπράξιν τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν ὑποχρέων.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ
ἔχων ὑποχρέωσιν καταβολῆς αὐξήσεως μισθωτῆς ὀφείλει
πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθώματος τοῦ μηνὸς Μαΐου 1953,
νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἐκμισθωτὴν βεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου Δη-

μοσίου Ταμεῖου, ἐμφαίνουσιν ὅτι ὑπεβλήθη ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον
4 τοῦ παρόντος δήλωσις.

Πρὸς τούτοις εἰς τὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν μισθω-
μάτων τῶν μηνῶν Μαΐου, Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου 1953 δέον
ἀπαραίτητως νὰ ἀναγράφονται τὰ στοιχεῖα τοῦ διπλοτύπου κα-
ταβολῆς τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων τῆς εἰσφορᾶς. Ἄνευ τῆς
αναγραφῆς τῶν στοιχείων τούτων ἡ ἀπόδειξις θεωρεῖται ἀνί-
σχυρος.

3. Ἐπὶ καθυστέρησεως καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς πέραν τοῦ
δεκαμημέρου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς ἐκά-
στης δόσεως αὐτῆς, ὁ ὑπόχρεως εἰς ταύτην ἐκμισθωτῆς ὑπέ-
χει τὰς ποινικὰς εὐθύνas τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ
Νόμου 1839) 1951.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐκ τῆς ὥς ἄνω αὐξήσεως τῶν ἐνοικιοστασιακῶν μισθω-
μάτων εἰσδήμα τοῦ τετραμήνου ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι τέλους
Ἰουνίου 1953 δὲν ὑποκαίται εἰς τὸν φόρον Α' Κατηγορίας
τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων καὶ τὸν συνθε-
τικὸν φόρον τοῦ Κώδικος τούτου, οὐδὲ εἰς τὸ τέλος χαρτο-
σήμου, κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις, ἡ εἰς οἰονδήποτε
ἄλλον φόρον ἢ τέλος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου, ἐξαντλη-
μένης πάσης ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὥς ἄνω αὐξήσεως φορολογι-
κῆς ὑποχρεώσεως διὰ τῆς καταβολῆς τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω
διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ ταύτης εἰσφορᾶς.

Ἄρθρον 7.

1. Ὡσαύτως ἐπιβάλλεται ἔκτακτος ἐφ' ἁπαξ εἰσφορά ἐπὶ:
α) Τῶν πάσης φύσεως ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων
ἐταιρειῶν, ὀριζομένη εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὴν παρὰ-
γραφὸν 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Νόμου 942) 1949 ἀλλοιοῦν
ἐτήσιον πάγιον τέλος διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1952-53.

Προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν μὴ ὑποκαίμενων
κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις εἰς πάγιον τέλος, ἡ εἰσφορά
ὀρίζεται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐτήσιον πάγιον τέλος, ὅπερ
θὰ καταβλήτο ὑπ' αὐτῶν διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1952-53,
ἐὰν ὑπῆγοντο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς πάγιον τέλος.

β) Τῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, μὴ ἀνωνύμων ἐται-
ρειῶν, τῶν ὑποκαίμενων εἰς κατάταξιν ἀπὸ τῆς 14ης κλά-
σεως καὶ ἄνω, ὀριζομένη εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὴν
παραγράφον 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Νόμου 942) 1949 ἐτή-
σιον πάγιον τέλος αὐτῶν διὰ τὸν οἰκονομικὸν ἔτος 1952-53.

γ) Τῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, μὴ ἀνωνύμων ἐται-
ρειῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1
τοῦ ἄρθρου 5 καὶ παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Νό-
μου 942) 1949 εἰδικὸν φόρον Δ' καὶ Ζ' Κατηγορίας καὶ μὴ
ὑποκαίμενων ὡς ἐκ τούτου εἰς πάγιον τέλος, τῶν ἐπιχειρή-
σεων ἐμπορίας καπνοῦ, μὴ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, τῶν ὑπαγο-
μένων εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Β Διατάγματος τῆς
10 Αὐγούστου 1949 φορολογίαν ὡς καὶ τῶν ξενοδοχειακῶν
ἐπιχειρήσεων, μὴ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὀριζομένη εἰς ποσὸν
ἴσον πρὸς τὸ 1)6 τοῦ διὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος 1952 βε-
βαιωθέντος ἢ βεβαιωθησομένου εἰς βάρος αὐτῶν φόρου τῶν
ἀντιστοιχῶν περιπτώσεων.

δ) Τῶν ἐτερορρυθμῶν ἐταίρων, ὀριζομένη εἰς ποσὸν ἴσον
πρὸς τὸ 1)6 τοῦ διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1952-53 βεβαιωθέντος
ἢ βεβαιωθησομένου εἰς βάρος αὐτῶν φόρου Δ' Κατηγορίας
τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

2. Ἡ βεβαίωσις τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περιπτώσεων
γ' καὶ δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐξευρισκομένης εἰσ-
φορᾶς δὲν ἐνεργεῖται, ἐὰν τὸ ποσὸν ταύτης εἴναι κατώτερον
τῶν δραχμῶν 360.000, περιορίζεται δὲ εἰς δραχ. 1.440.000.
ἐὰν εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀρμόδιος διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ
παρόντος Νόμου εἰσφορᾶς εἶναι: α) προκειμένου περὶ τῶν
ὑποκαίμενων εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου
942) 1949 πάγιον τέλος, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς, ὁ ἐνεργή-
σας τὴν βεβαίωσιν τούτου διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1952-53,
β) προκειμένου περὶ τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὸ πάγιον τέλος

φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, μὴ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ὁ ἀρμοδίος διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις φορολογίας διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἀσκουμένην ἐπιχέιρησιν ἢ ἐπάγγελμα καὶ γ) προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς τῆς ἑξέως τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ μεταβάλληται, ὀρίζομένη ἄλλως, ἢ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀρμοδιότης πρὸς βεβαίωσιν τῆς εἰσφορᾶς.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Νόμου εἰσφορὰ καταβάλλεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη μέχρι καὶ τῆς 10 Ἀπριλίου, ἡ δευτέρα μέχρι καὶ τῆς 10 Μαΐου καὶ ἡ τρίτη μέχρι καὶ τῆς 10 Ἰουνίου 1953.

3. Ἐπὶ καθυστέρησεως καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς πέραν τοῦ δεκαήμερου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς ἐκάστης δόσεως, ὁ ὑπόχρεος ὑπέχει τὰς ποινικὰς εὐθύνας τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1839)1951.

4 Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Νόμου εἰσφορᾶς, ὡς καὶ αἱ προθεσμίαι καταβολῆς αὐτῆς, εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ βεβαίωσις τῆς εἰσφορᾶς ἤδη ἐλθεν ἐνεργηθῇ εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς 10 Ἀπριλίου 1953.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

* Ἀρθρον 9.

Κατὰ τὸ μέχρι τέλους Ἰουνίου 1953 χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύεται ἡ πρόσληψις οἰασδήποτε κατηγορίας ἢ μορφῆς προσωπικοῦ, ἐξαιρέσει τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ἐργατοεργητικοῦ τοιούτου, εἰς τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητες, τὰς Σιδηροδρομικὰς καὶ λοιπὰς, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀσκουμένας ἐκμεταλλεύσεις, τὰς Ἐταιρείας, ὧν κύριος μέτοχος τυγχάνει τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, καὶ τὰς Τραπεζὰς Ἑλλάδος, Ἀγροτικῆς καὶ Κτηματικῆς.

Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἀναποτρέπτου ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐιδικὴ ἐξαιρέσις ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἀπαγορευτικοῦ μέτρου.

* Ἀρθρον 10.

1 Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1354)1949 καὶ ὑπὸ τὰ ἐδάφια α' ἕως καὶ στ' καθοριζόμεναι ἐπιγορηγῆσαι ἐξωτερικοῦ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένων κατηγοριῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν καὶ ἰδιωτῶν περιορίζονται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1953 κατὰ 20 ο)ο διὰ τοὺς πρώτους τέσσαρας μῆνας καὶ κατὰ 25 ο)ο ἀπὸ τῆς ἐνάριξεως τοῦ πέμπτου μηνὸς καὶ ἐφεξῆς. Τὰ ἀνωτέρω χρονικά διαστήματα ὑπολογίζονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεως εἰς τὸν τόπον προορισμοῦ.

Τὸ δύναμι τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 2280)1952 καταβαλλόμενον εἰς τοὺς Ἀρχηγούς τῶν Ἀποστολῶν ἐπὶ πλέον ποσὸν περιορίζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου κατὰ 20 ο)ο.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγεται καὶ τὸ στρατιωτικὸν προσωπικὸν τῶν Ἑλληνικῶν ἀντιπροσωπειῶν παρὰ τῷ ΝΑΤΟ, ὡς καὶ τὸ στρατιωτικὸν προσωπικὸν τῶν γραφείων τῶν ἀκολουθῶν τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων παρὰ ταῖς Ἑλληνικαῖς Βασιλικαῖς Πρεσβείαις.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου δεκάτου τρίτου τοῦ Ἀν. Νόμου 913)1949, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀν. Νόμου 1354)1949, καταργεῖται.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 2280)1952 καταργεῖται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

3 Αἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολαὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου δεκάτου τρίτου τοῦ Ἀν. Νόμου 913)1949 καὶ τοῦ Ἀν. Νόμου 1354)1949, ὡς τροποποιεῖν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

* Ἀρθρον 11.

Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1953 καὶ ἐφεξῆς οἱ λιμενοσώλακες λαμβάνουν μισθὸν στρατευσίμου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ Λιμενικῷ Σώματι ὑπηρεσίας τῶν.

Ἀρθρον 12.

1. Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1955—56 ἀναστέλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 2281) τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1952 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν νόμων».

2. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂν Νόμου 2281)1952 καταργεῖνται. Τὰ τυχόν δύναμι τῶν καταργουμένων διατάξεων κατ' ἐπὶ τὴν ποσὰ εἰς τὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθητῶν καὶ Δανείων εἰδικῶν λογαριασμῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Λογαριασμοὶ Ἀνεγέρσεως Δημοσίων Κτιρίων», εἰσάγονται εἰς τὸν Προυπολογισμὸν τοῦ Κράτους κατὰ τὸ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρισθόμενα.

* Ἀρθρον 13.

1. Ἡ εἰς βάρος τοῦ Προυπολογισμοῦ τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 2195)1952 πληρωμῇ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, περιορίζεται διὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον, Μαίον καὶ Ἰούνιον 1953 εἰς τὸ ἥμισυ τῆς σχετικῆς δαπάνης.

2. Καταργεῖται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 2045)1952 «περὶ στεγαστικῶν τῶν Ταχυδρομικῶν κλπ.».

3. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂν Νόμου ὀριζόμενον ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας προσωπικοῦ ΤΤΤ πεσοστὸν 7 ο)ο τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῆς διαθέσεως γραμματοσήμων περιορίζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1952—53 εἰς 4 ο)ο.

* Ἀρθρον 14.

1. Τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 9 τοῦ Ἀν. Νόμου 1502)1950, 74 τοῦ Ν. 1811)1951 καὶ 8 τοῦ Ν. Δ 2195)1952 προβλεπόμενον ἐπίδομα ἐορτῶν διὰ τὸ Πάσχα 1953 καταβάλλεται εἰς τὸ ἄκέραιον, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι κατώτερον τῶν 250.000 δραχμῶν συμπεριλαμβανομένων. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, μὴ δυνάμενον νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 250.000 οὐδὲ ἀνωτέρων τῶν 500.000 δραχμῶν δι' ἕκαστον δικαιοῦχον.

2. Ὁ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ περιορισμὸς ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ καταβαλλόμενον ἐπίδομα ἐορτῶν εἰς τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀσκουμένων ἐκμεταλλεύσεων, τῶν Ἐταιρειῶν, ὧν κύριος μέτοχος τυγχάνει τὸ Δημόσιον, τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἀγροτικῆς καὶ Κτηματικῆς, τῶν ὑπὸ τύπον Ἀνωνύμου Ἐταιρείας λειτουργουσῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὅσον ἀπασχολοῦσι προσωπικὸν πλέον τῶν τριᾶκοντα (30), ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡποσδήποτε ἐνισχυόμενων ὁργανισμῶν καὶ Ἰδρυμάτων ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ἡ ὑπὸ πάντων τῶν ἀνωτέρω, ἐξαιρέσει τῶν Κοινοτήτων, καταβαλλομένη διαφορά μεταξὺ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένων ποσῶν τοῦ ἐπιδόματος ἐορτῶν καὶ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἢ ἀποφάσεις προβλεπόμενων τοιούτων ἐκκαθαρίζεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ κατατίθεται εἰς τὸν Δημόσιον Ταμεῖον ταυτοχρόνως μετὰ τῆς εἰς τοὺς δικαιοῦχους ὑπαλλήλους καταβολῆς.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου γαταθέσεως, ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου Στ' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς καὶ αἱ ποινικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1839)1951.

3. Ἐκ τῆς Βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 16 Μαρτίου μέχρι 15 Ἰουλίου 1953 παρακρατεῖται μηνιαίως ποσὸν δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ὡς ἔκτακτος εἰσφορὰ τῶν Βουλευτῶν ὑπὲρ τοῦ Προυπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1952—53.

* Ἀρθρον 15.

Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀμεσώτερον παρακολούθησιν τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων τῶν Σ.Ε.Κ., Σ.Π.Α.Π., ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ Δημοσίου τελούντων ἰδιωτικῶν δικτύων, ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς περιστολῆς τῶν ὑπὸ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δικτύων τούτων καταλειπομένων ἐλλειμμάτων, ἐ-

πιτρέπεται όπως ορίζεται παρ' αὐταῖς, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνικῶν, Κυβερνητικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος.

Ὁ Κυβερνητικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις δύναται νὰ ορίζεται καὶ μὴ δημόσιος ὑπάλληλος, μετέχει τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν δικτύων ἄνευ ψήφου, δικαιούμενος νὰ ἀναστῇ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης προκαλούσης οἰκονομικὴν ἐπιβάρυνσιν ἀποφάσεως αὐτῶν.

Ὁ Κυβερνητικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ὑποχρεοῦται νὰ ἀναφέρῃ τὴν ἀνασταλτικὴν ταύτην παρέμβασιν αὐτοῦ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς περαιτέρω ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, δικαιούμενος νὰ ἀκυροῖ ἢ τροποποιῇ ταύτην.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δεόν νὰ ἀποφασίζῃ ἐντὸς τριῶν τῶν ἐλαττωτέρων ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀνασταλτικῆς ἀποφάσεως ἡμερῶν, ἄλλως αὕτη ἐκτελεῖται ὡς ἔχει.

Ὁ Κυβερνητικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις εἰς τὴν περίπτωσιν δὲν τυγχάνει ὑπάλληλος ὑπέχει ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἀρμοδιότητός του ταύτης τὰς εὐθύνας δημοσίου ὑπαλλήλου, ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλλῃ κατὰ μῆνα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν Σιδηροδρομικῶν δικτύων καὶ νὰ προτείνῃ τὰς ἐν ταύτῃ δυναμμένας νὰ ἐπενεχθῶσιν οἰκονομίας καὶ βελτιώσεις πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἐλλείμματος ἐκμεταλλεύσεως τῶν δικτύων.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν ὡς καὶ τοῦ ἐκάστοτε ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ορίζεται Κυβερνητικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος καὶ εἰς ἕτερα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, Τραπεζὰς καὶ ὀργανισμοὺς κοινῆς ὠφελείας ὡς καὶ εἰς ἄλλα νομικὰ πρόσωπα, ἐφ' ὅσον παρσχέθῃ εἰς ταῦτα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δάνειον ἢ χρηματικὴ ἐγγύησις ἢ ἐπιχορήγησις ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Ἀρθρον 16.

1. Ἐπὶ δηλώσεων: α) φόρου Στ' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, β) τελῶν χαρτοσήμου καὶ γ) φόρου ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 843)1948 διὰ τοὺς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1952, μισθοὺς καὶ ἡμερομίσθια, ἐπιδιδόμενων μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1953, ἢ προσαύξησις λόγω ἐκπροθέσμου δηλώσεως περιορίζεται εἰς τὸ ἐν τέταρτον τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν οὐκείων διατάξεων.

Οἱ οὕτω δηλούμενοι φόροι καὶ τέλη χαρτοσήμου δύναται νὰ καταβληθῶσιν εἰς ὁκτὼ ἴσας μηνιαίας δόσεις. τῆς πρώτης καταβλητέας σὺν τῇ δηλώσει, τῶν δὲ ἐπομένων ἐντὸς ἐκάστου τῶν μηνῶν Μαΐου μέχρι Νοεμβρίου 1953, ἄνευ προσαυξήσεως τῆς παραγράφου III τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 1517) 1950, λόγω ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

2. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ μιᾶς τῶν δόσεων τούτων καθιστᾷ ἀπαιτητὸν ὀλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν καὶ συνεπάγεται τὴν ἐπιβολὴν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 1517)1950 προβλεπομένων προσαυξήσεων.

*Ἀρθρον 17.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 889)1949 «περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῶν εὐπόρων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς εἰσπραξίν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου παραγράφεται τὴν 30 Ἰουνίου 1956».

*Ἀρθρον 18.

Καταργοῦνται μέχρι τεσσαράκοντα πέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰδικαὶ ἀποθήκαι μονοπωλιακῶν εἰδῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένης, ὁρισθῇσονται αἱ καταργούμεναι εἰδικαὶ ἀποθήκαι, ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου διαχειρίσεως τῶν ἐν αὐταῖς εὐρεθησομένων ἀποθεμάτων μονοπωλιακῶν εἰδῶν.

*Ἀρθρον 19.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1953.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ